

LAGUTSKOTTETS BETÄNKANDE nr 21/1982-83 med anledning av lt1 Barbro Sundbacks m.fl. hemställningsmotion till landskapsstyrelsen angående försök att stävja återfall av rattfylleri genom information och upplysning.

Landstinget har inbegärt lagutskottets yttrande över förenämnda motion. Utskottet, som hört huvudmotionären, lt1. Barbro Sundback och, vid besök på A-kliniken, dess föreståndare Christian Beijar samt, per telefon, med.lic. Johan Britschgi, får härmed vördsamt anföra följande.

Rattfylleriet har under årens lopp utvecklats till ett tilltagande samhällsproblem. Under de senare åren har antalet rattfylleribrott i landskapet enligt polisens statistik varit följande:

1980: 91	1981: 110	1982: 114
----------	-----------	-----------

Hänsyn bör härvid tas till att en viss andel av brotten (uppskattningsvis c. 25 %) till följd bl.a. av den omfattande turisttrafiken begåtts av personer som inte är bosatta på Åland men antalet är likväl oroande stort.

Enligt tillbudsstående uppgifter har under nämnda period sammanlagt 14 personer gripits för upprepat rattfylleri, varvid hälften av dem noterats för sammanlagt tre eller fyra dylika brott.

Den relativt höga andelen återfall ger redan i sig anledning att överväga olika åtgärder för att stävja en sådan utveckling. Bilkörning i alkoholpåverkat tillstånd utsätter inte blott föraren själv utan alla hans medtrafikanter i uppenbar fara. En expertgrupp av det slag som nämns i motionen kunde vara ett forum inom vars ram olika åtgärdsförslag kunde utarbetas.

Mariehamns stads A-klinik, till vilken de flesta övriga kommuner i landskapet anslutit sig genom avtal, är ännu under utveckling. Kliniken är en betydelsefull inrättning vad gäller upplysningsarbete och vård för personer med alkoholproblem. Även om dess verksamhet bygger helt på frivillighet från klientens sida, borde man överväga att i största möjliga utsträckning ta dess resurser i anspråk för förebyggande av upprepade rattfylleribrott, t.ex. genom att anvisa den som dömts för rattfylleri att besöka kliniken.

Personer, vars körkort indragits i samband med en rattfylleridom, skall förete

läkarutlåtande då de ansöker om nytt körkort. Enligt nuvarande bestämmelser kan sådant utlåtande ges av varje legitimerad läkare. Enligt utskottets åsikt vore det ändamålsenligt om läkarutlåtandet för dem som dömts upprepade gånger skulle ges av den läkare som är knuten till A-kliniken och som därigenom kunde ha särskilt goda möjligheter att bedöma sökandens eventuella disposition för alkoholproblem och de därmed sammanhängande riskerna för återfall av rattfylleri. En sådan åtgärd fordrar enligt utskottets uppfattning en precisering av lagstiftningen.

Genom att tillsätta en i motionen avsedd expertgrupp och genom att koppla in A-kliniken i arbetet kunde man aktivare än hittills förmedla information om de risker som är förknippade med bilkörning under alkohelpåverkan, inverka på bilisternas attityder och därigenom även på sikt bidra till en nedgång av antalet rattfylleribrott i landskapet. Utskottet har därför omfattat motionens huvudlinjer men något preciserat dess kläm.

Med hänvisning till det ovanstående får utskottet vördsamt föreslå
att Landstinget hemställer hos landskapsstyrelsen
om en utredning av möjligheterna att genom lämpliga åtgärder motverka upprepade återfall av rattfylleribrott.

Marehamn den 17 mars 1983.

På lagutskottets vägnar:

Jan-Erik Lindfors
ordförande

Lars Ingmar Johansson
sekreterare.

Närvarande i utskottet: ordf. J.-E.Lindfors, v.ordf. Eriksson samt ledamöt. Roald Karlsson, Sune Carlsson och Olof M. Jansson.